

— Над якими проектами ти ще працюєш?

— Ми почали новий фільм, також з Хуаном, про еволюцію дронів в армії. Не тільки я зрозумів, що треба про це знімати кіно. Те, що відбувається на фронті, і значення в сучасній війні дронів, неможливо переоцінити. Тож, будучи оператором дрону і знаючи все зсередини, маючи унікальний доступ до архівів, людей, операцій, я можу зробити гарний фільм. Для фільму «Простий солдат» знято 900 годин матеріалу, тобто десять фільмів можна зробити, змонтувати. Вони будуть і про людей, які, на жаль, вже загинули, і про окремі військові операції, адже у фільмі бачимо буквально 2-3 хвилини, просто хайлайти, емоційну вибірку з однієї військової операції. Зняти зсередини штурмову операцію, коли три дні заходити на позицію, мати втрати, потім три дні захищати цю місцевість, перебуваючи, можна сказати, в оточенні, і вийти успішно з цього завдання, гадаю, що це — унікальна річ. Мені треба це показати людям, був би час, а натхнення є. З цього воєнного архіву я можу зробити не один фільм.

І ще я працюю над фільмом про іноземців на війні. Я працював з іноземцями, знаю зсередини, як і що відбувається, — що доброго, що не дуже, маю великий архів з іноземцями.

— В тебе є чудовий проєкт, над яким ти почав працювати до війни, теж документальний. На якому він зараз етапі?

— Цей фільм майже знятий, я його почав робити за 4 роки до війни, і вважаю, що маю унікальну історію про чоловіка, який на початку 2000-х років був відомим актором, і життя так склалося, що він став бомжем, але бажання знову грати в театрі в нього не зникло, тому ми бачимо перетворення людини: як із самого низу він поступово рухається вгору, до своєї мети. Поки що його робоча назва «Werde der, du bist», в перекладі з німецької: «Стань тим, ким ти є», це слова з вірша Йоганна Гете. Але в цього фільму доля складна, перше, що я над ним не працюю, тому що він наполовину вже змонтований, я гадаю, що завершення історії в мене вже є, але почалася війна, і його дознімав також ти, Руслане, і приніс туди своє бачення. Але я не можу приділити повноцінну увагу цьому фільму, поки на фронті. Та він обов'язково відбудеться, просто не можу сказати, коли.

— Які в тебе плани на майбутнє?

— У мене, як у військового, немає планів, тільки вижити сьогодні, виконати військове завдання. Мої плани міняються кожного дня. Якщо лінія фронту в моїй зоні більш-менш стабільна, тоді ми можемо зробити план на день-два. Якщо ні, тоді взагалі все міняється кожну годину.

— А в тебе контракт військовий був на три роки?

— Так. Підписані контракти на початку війни анулювали. Всі добровольці, які підписували контракт, стали автоматично мобілізованими до кінця дії військового стану, чи повномасштабної війни. Тому я тут, поки є активна фаза війни, поки не зробили новий закон про демобілізацію, чи доки я не буду важко поранений, або матиму троє дітей. В принципі, троє дітей мене влаштовує, в мене вже є одне дитя, то треба ще двоє, тоді я зможу виходити на сімейну пенсію, не бути військовим, робити фільми і виховувати дітей.

19 вересня 2025.

## «Не було жодних сумнівів щодо стійкості людей»

Стрічка «Культурний квест: Україна» здобула денну премію «Еммі» в категорії «Видатна соціальна програма». У випуску йдеться про людей з культурного сектору України, які роблять усе, щоб зберегти культурну спадщину в часи війни, «надихати своїх співгромадян і нагадувати решті світу, чому Україна варта того, щоб за неї боротися».

«Це була неймовірна подорож на багатьох рівнях, і хоча не бракувало важких речей, які ми побачили і про які поговорили, також не було жодних сумнівів щодо стійкості людей, з якими ми зустрічалися, та рішучості українського народу боротися за свою країну і свою культуру», — зазначено в описі стрічки.

Режисер «Культурного квесту: України» — Ян Грант, який разом з оператором Яном Левассером подорожував Україною у вересні 2022 року. Фінансову підтримку для зйомок надав коледж Густава Адольфа в Сент-Пітері у штаті Міннесота.

Українська співачка Ната Жижченко (Opuka) стала креативною продюсеркою, а також поспілкувалася з режисером у кадрі. За її словами, зйомки відбувалися у Чернігові, в будинку її дідуся, майстра музичних інструментів Олександра Шльончика. Режисерові також допомагала Олеся Островська-Люта та команда з «Мистецького Арсеналу».

Денну премію «Еммі» вручають за найкращі програми на американському телебаченні. Переможців визначають Нью-Йоркська національна академія телевізійних мистецтв і наук та Лос-Анджелеська академія.

Джерело: Детектор медіа.

## Анджеліна Джолі відвідала Миколаїв і Херсон

Своїми враженнями від поїздки на початку листопада вона поділилася у своєму Instagram.

«Цього тижня я відвідала Миколаїв і Херсон в Україні, щоб зустрітися з сім'ями, які живуть на лінії фронту. Загроза безпілотників була постійною і відчутною. У небі чути тихе гудіння. Місцеві жителі називають це “людським сафарі”, оскільки безпілотники використовуються для постійного стеження, полювання і тероризування людей. Був момент, коли нам довелося зупинитися і почекати, поки безпілотник пролетів над нами. Я була у захисному спорядженні, і для мене це було лише кілька днів. А сім'ї тут живуть з цим щодня. Вони перенесли свої школи, клініки та дитячі садки в укріплені підвали, вирішивши, що життя триватиме. Це було важко, але надихаюче.

Багато людей розповідали мені про психологічне навантаження, яке несе життя під постійною загрозою, і про глибокий страх бути забутими світом. Важко зрозуміти, як у світі з таким потужним дипломатичним потенціалом цивільне населення в Україні, Судані, Газі, Ємені, ДРК та багатьох інших місцях щодня страждає — нібито влада нічого не може зробити, щоб покласти край цим конфліктам і захистити всіх цивільних громадян на рівних правах».

Джолі також наголосила, що українські волонтери вселяють у неї надію. «Надію мені дають неймовірна мужність і майстерність місцевих організацій та волонтерів, а також тих, хто їх підтримує. Якщо вони можуть знайти в собі сили, то уряди теж повинні бути здатні зробити те саме».